

nantsloven, nemlig, at Sorø Academie skal betale sig selv Renter og Afdrag, forsaavidt dets Overskud strækker til. — Dette Princip, at benytte Sorø Academies Midler til de forskjelligste Formaal, er imidlertid slaaet saa fast, at det neppe kan ventes, at man nu skulde ville opgive det, men det turde ikke være forsilbe, ialtsald at nedlægge en Protest imod den Kundhaandethed, hvormed man griber ned i denne Kasse. — Med Hensyn til andre enkelte Punkter i Finantsloven er det allerede fremhævet af en tidligere Taler, at det ikke synes at være saa ganske foreneligt med Bestemmelsen om Dommernes Uaffættelighed, naar der vedvarende er beholdt constituerede Dommere, navnlig i Lands- Over- samt Hof- og Stadsretten. Det er ganske vist, at den Foranstaltning, som er truffen med Constitutionerne, staaer i Forbindelse med saadanne Reformer, som i den nærmeste Fremtid ventes at kunne fuldføres, og at der altsaa ikke har været Tanke om at ville tilføjesætte Budgetet i Grundlovens § 78; men paa den anden Side turde det være klart, at den Uaffættelighed, som er hjemlet Dommerne, forsvinder, naar Dommerembederne i længere Tid beklædes ved Constitution, og der kunde maaskee være saameget mere Anledning til at fremdrage dette Punkt, som det ikke er længe siden, at den alderøverste Plads i vore Domstole, nemlig den som Justitiarius i Højesteret, var beklædt paa Prøve og ved Constitution. — Under Justitsministeriets Budget er der tillige Anledning til at rette en Forespørgsel til den høitagtede Justitsminister angaaende en Sag, som med Rette hysselfætter den almindelige Interesse; det er nemlig den forestaaende Reorganisation af Rigs- behavns Politi, der, som bekjendt, vil foranledige en Udgift for Statskassen, hvis jeg mindes ret, af 38,000 Rd. aarlig. Allerede i 1857 har der været nebsat en Commission til denne Sags Behandling; Commissionen har været samlet igjen i 1860; den har indgivet sit Forslag, der har gjenne-gaaet de forskjellige Stadier; Justitsministeriet har opnaaet et ikke ganske godvilligt Samtykke af Indenrigsministeriet til at paaføre Statskassen den omhandlede Udgift, som var Betingelsen for Reorganisationen, og derefter har Magistraten og Borgerræpræsentationen vedtaget et Udcast til

en Vedtægt for Politiorbningen. Alt dette er skeet saa nyligt, at der ikke har kunnet gives nogen Oplysning i Finantsloven om, hvorvidt denne Sag er fremmet; men man tør maaskee haabe, at den høitagtede Justitsminister kunde finde sig foranlediget til at give nærmere Oplysning om denne Sags Drift, navnlig angaaende hvorvidt man kan vente endnu i denne Session at faae forelagt det Lovforslag, som i alt Fald ganske vist vil blive nødvendigt, dersom Justitsministeren, hvad jeg haaber, vil gaae ind paa de Anskuelser og Principer, som Communalbestyrelsen har søgt at nedlægge i sit Udcast til Vedtægten. — Et andet Punkt, hvorom det kunde være ønskeligt at faae nogen Oplysning, er den Stilling, som de dansk-vestindiske Der fremtidig skulle indtage til Moderlandet, navnlig da der i de coloniale Repræsentationsmøder, som have fundet Sted i denne Sommer, er med meget stor Kraft og Vægt paany fremsat et tidligere httret Ønske om, at Colonialraadet maa blive deelt for de to Der, der ikke mene at have nogen virkelig fælles Interesse, saavel som ogsaa det Ønske, at Colonierne maatte komme til større Selvstændighed i deres Finantsbestyrelse. Dette Ønske turde finde en vægtig Understøttelse i den Omstændighed, at Ministeriet har fundet sig foranlediget til at nebsætte en Commission, som for en anden Colonies Vedkommende skal søge at gjenneføre denne Tanke om Colonierne finantsfælle Selvstændighed. Jeg sigter herved til Island; Forsamlingen vil nemlig erindre, at der er kommen Meddelelse til os angaaende en Commissions Nebsættelse angaaende de islandse Forhold.

Disse ere nogle af de enkelte Punkter, som jeg troer det kunde være hensigtsmæssigt her at fremdrage. Men det forstaaer sig, at disse saavel som andre enkelte Punkter, der have været under Omtale, vinde tilbage til en forholdsvis Ubetydelighed ligeoverfor den store Gjenstand, som kan siges at have gaaet igennem den hele Debat og væsentlig at have hysselfættet Forsamlingen. Jeg sigter herved til Bekjendtgørelsen af 5te October dette Aar, angaaende Overdragelsen af Kongerigets særlige Finantsbestyrelse til den samme Mand, som er Monarchiets Finantsminister. Denne Foranstaltning